

SPOWIEDŹ GENERALNA (SPOWIEDŹ ŻYCIA)

Spowiedź generalna to spowiedź, która obejmuje dłuższy okres życia lub całe życie. W tej spowiedzi podajemy grzechy już odpuszczone w sakramencie spowiedzi. Jest więc ona uzupełnieniem lub powtórzeniem wcześniejszych spowiedzi.

Spowiedź ta jest źródłem wielu łask. Daje głębsze poznanie samego siebie (nałogi i ich źródła, wada główna) i wzmacnia wolę poprawy. Daje niezwykle doświadczenie nieskończonego Bożego miłosierdzia, wewnętrznej wolności od grzechu, pokój w sercu, leczy zranienia i zwiększa zjednoczenie z Bogiem. Św. Jan Złotousty nazwał ją „drugim chrztem”, bardzo polecał ją św. Karol Boromeusz, św. Wincenty a Paulo, a pochwalał papież Benedykt XI (Konstytucja *Inter cunctas*).

Spowiedź generalna jest konieczna:

- Kiedy podejrzewamy, że poprzednie nasze spowiedzi są nieważne lub nawet świętokradcze [nie byliśmy dostatecznie przygotowani przez odpowiedni rachunek sumienia, zatajaliśmy jakiś grzech ciężki, nigdy nie podawaliśmy ilości grzechów ciężkich i okoliczności, jeśli wpłynęły na wagę grzechu – co znacznie umniejszyło winę w oczach spowiednika, skłamaliśmy przy spowiedzi, wątpiliśmy w Boże miłosierdzie, odbywaliśmy spowiedzi negując prawdy wiary albo moralności, czuliśmy nienawiść wobec kogoś lub radykalną niechęć do przebaczenia (nie mylić z żywymi zranieniami), nie zakładaliśmy poprawy po spowiedzi i naprawy uczynionego zła, nie było żalu za grzechy, spowiadaliśmy się u kapłana, który ma zakaz sprawowania sakramentów i wiedzieliśmy o tym].

Spowiedź tę zaleca się :

- W przełomowych chwilach życia lub przy wstępowaniu w nowy stan np.: przed bierzmowaniem, święceniami, ślubem;
- Dla tych, którzy stanowczo chcą zmienić swe życie i jeszcze wierniej służyć Bogu;
- Dla tych, którzy jeszcze nigdy takiej spowiedzi nie przeżyli, zwłaszcza gdy czują pewien niepokój sumienia co do poprzednich spowiedzi;

- Dla tych, którzy są bliscy śmierci (starość, śmiertelna choroba).

Spowiedzi generalnej nie zaleca się dla:

- Skrupulatów, bo może to pomnożyć jedynie ich skrupuły i powiększyć ich utrapienia z powodu wątpliwości, czy wszystko powiedzieli (skrupulat musi sobie uświadomić, że grzechy lekkie są gładzone przez wszystkie czyny pobożne, a przebaczenie w spowiedzi jest kompletne – z wszystkich grzechów);
- Ludzi pobożnych, delikatnego sumienia, którzy raz już, i to niezbyt dawno, dobrze ją odprawili.

Należy poradzić się kapłana, czy spowiedź generalna jest potrzebna, konieczna, a może szkodliwa. Jeżeli kapłan stwierdzi, że warto taką odbyć, dobrze by umówić się z kapłanem wcześniej, by uniknąć zbędnego pośpiechu. Spowiedź ta trochę potrwa.

Do tej spowiedzi należy zrobić sobie **szczegółowy rachunek sumienia**. Dobrze jest wykorzystać spisany rachunek, z którym można przyjść do spowiedzi. **Generalnie spowiedź ta obejmuje jedynie grzechy ciężkie**, ale można również dotknąć lekkich. Należy wzywać Ducha Świętego o pomoc.

Przystępując do tej spowiedzi trzeba podać jej motyw, uprzedzić spowiednika, że jest to spowiedź generalna i zaznaczyć z jakiego okresu czasu. Należy spowiednikowi powiedzieć czy taka spowiedź już kiedyś była i kiedy (wtedy kolejna spowiedź generalna winna dotyczyć okresu od ostatniej takiej spowiedzi, chyba że są pewne wątpliwości co do jej ważności).

Nie powinniśmy więcej powracać do tych grzechów, zamartwiać się nimi... choć oczywiście trzeba za nie pokutować (by mieć darowaną karę doczesną). GRZECHY ZNIKAJĄ JAK ISKRA W WODACH OCEANU!

Opr. Ks. Dawid Pietras
Gorzów Wlkp. 2012 r.